Melk (?), 3. Viertel 15. Jh. (1458-1465)

Quelle: https://manuscripta.at/?ID=40620
Copyright: Melk, Benediktinerstift

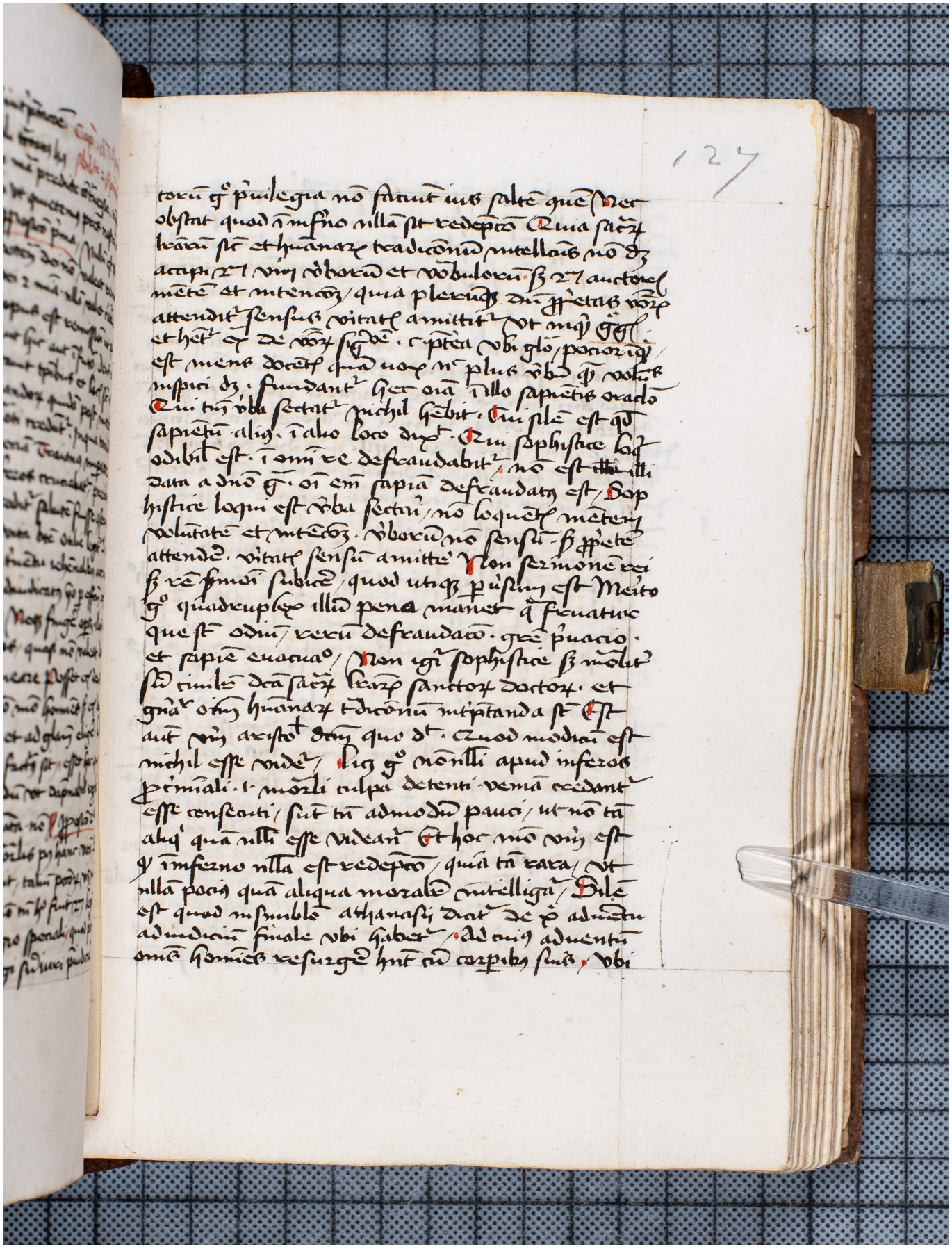

127

rorum q̃ p̃uilegia nõ fecerunt nos salte que Nec
obstant quod in mfno nulla sit redemptio Quia sacre
scripture sit et humanarum traducionum intellectus nõ dz
accipi sed vim verborum et vocabulorum ꝑ sed auctoris
mente et intencionem / quia plerumque dum ffectus vorum
attendit sensus veritatis amittit / vt mq̃ ffl
et hec et de verbis sed. Scriptura vbi glo / pondere
est mens dicentis quod non nr plus vbi q̃ voluit
inspici dz. Fundant hec ora illo sapientis oracio
Qui tuis vbis secuit nichil habit. Cui sile est qd
sapiens alibi. Talio loco dicit. Qui sophistice loq
odibit est. Iemm re defraudabit / nõ est illi illi
data a dno q̃. Si em sapia defraudatur est / Dop
hystice loqui est vba secum / nõ loquendo mentem
voluntate et intellectu. Verbum nõ sensum ꝑ ffectu
attende. Veritatem sensum amittit Non sermone rei
ꝑ re finem subiice / quod utique p̃ulcum est Merito
q̃ quadruplex illud pena manet q̃ fraudatur
que sit odium / rerum defraudatio. gracie p̃uacio.
et sapie euacuatio / Non igit sophistice ꝑ modum
sed similes dicta sacre scripture sanctorum doctorum. et
grauiora otium humanarum traducionum mitpanda sit Est
aut mirum aristot dicit quo dt. Quod modicum est
nichil esse videt / Nig q̃ nõ illi apud inferos
p̃ximali. t. morti culpe detenti venia recedant
esse consecuti / sint tui admodum pauci / ut nõ tui
aliq̃ quia illi esse videant Et hoc mo mirum est
q̃ in inferno nulla est redemptio / quia tui tarta / vt
nulla pacis qua aliqua morale intelligit / Dile
est quod insimbile athanasii dicit de q̃ adventu
adventum finale vbi habet / Ad cuius adventum
omnes homines resurgent cum corporibus suis / vbi